

Devrihindî (agırca)
(♩=112)

KÜRDİLİHİCAZKÂR ŞARKI
(Gözlerin)

Güfte: Bekir Sıtkı Erdoğan
Beste: Cınuçen Tanrıkorur

Bel- ki man- zum bir ya- lan- dır
bel- ki â- yet göz- le- rin (S a z)
Bel- ki cin- ler- den pe- ri- ler-
den ri- vâ- yet göz- le- rin (S a z)
Düş- tü müz- min bir ye- şil hum-
Sıt- kı vaz- geç- mez bu sev- dâ-
mâ- ya bağ- lar bah- çe- ler (S a z)
dan pe- ri- şân ol- sa- da
Bir de- fâ bak- tın- sa et- miş-
Vaz- ge çil- mez çün- ki mev- tim-
tir si- râ- yet göz- le- rin (S a z) (Saz)
dir ni- hâ- yet göz- le- rin → 2. de Aranağmeye
Din- den î- man- dan / a- lır 'kûf-
fâr e- der- sin / â- le- mi
Sen ge- çer- ken söy- le bir rast

Belki manzum bir yalandır, belki âyet gözlerin,
Belki cinlerden, perilerden rivâyet gözlerin...

Düştü müzmin bir yeşil hummâya bağlar, bahçeler...
Bir defâ baktınsa, etmiştir sirâyet gözlerin.

Dinden îmandan/alır, küffâr edersin/âlemi!
Sen geçerken şöyle bir rast gelse şâyet gözlerin.

Sıtkı vazgeçmez bu sevdâdan perîşân olsa da;
Vazgeçilmez, çünkü mevtimdir nihâyet gözlerin!